

Avstrija in srbsko ozemlje. Kabinetna kriza na Laškem.

AVSTRIJA BAJE NE BO ANEKTIRALA VSEGA SRBSKEGA OZEMLJA, PAČ PA LE NEKAJ VAŽNIH STRATEGIČNIH TOČK. — ZNAČILEN GOVOR POSLANCA APPONYJA. — DOZDAJ SE ŠE NI BIL NOBEN AVSTRIJSKI DRŽAVNIK JAVNO IZRAZIL O BALKANSKEM VPRAŠANJU. — SESTAVA NOVEGA ITALJANSKEGA KABINETA. — BOSSELI BO SESTAVIL NOVO MINISTRSTVO. — KRALJ.

Budimpešta, Ogrsko, 12. junija. — Grof Albert Apponyi, vodja opozicije v ogrskem parlamentu, je imel te dni govor, v katerem je rekel med drugim tudi sledeče: — Avstriji niti na misel ne pride, da bi anektirala vso Srbijo, pač pa le nekaj važnih strateških točk.

Ta izjava je zelo značilna ter je prva, ki jo je podal kak avstrijski diplomat. Vsi so bili namreč radovedni, kaj se bo zgodilo po vojni s Srbijo. Avstrija bo obdržala take strateške točke, da Srbija sploh ne bo mogla nikomur več napovedati vojne.

— Jaz sem prepričan, — je nadaljeval grof, — da Karadjordjević ne bodo več zasedli srbskega prestola. Ta dinastija je vedno organizirala zarote proti varnosti naše dežele, katerih zadnja in glavna posledica je bila umor avstrijskega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda.

Bolgarska in Grška morata postati močni državi. — Bolgarska mora dobiti vse pravice v Macedoniji.

Apponyi je mnenja, da mir ni več daleč.

— Predno se napravi uspešne korake za dosego miru, se mora napraviti zelo veliko napačnih. In v tej periodi živimo zdaj. Uspeh posredovanja ni odvisen od posredovalca, ampak od načina posredovanja.

Mi iskreno pozdravljamo predsednika Wilsona, nizozemsko kraljico, papeža in španskega kralja in jih bomo tudi v bodoče smatrali za najboljše zagovornike miru, če se bo njihovo posredovanje vršilo čisto po načrtu in če bodo stavili predloge, s katerimi bo morala biti vsaka država zadovoljna.

Naši sovražniki so že zdavnaj obupali, da bi se jim počečilo še kdaj zmagati.

Rim, Italija, 12. junija. — Italjanski kralj se je danes dolgo časa posvetoval s bivšim ministrskim predsednikom Salandro. Po tem posvetovanju je izrekel svoje zaupanje bivšemu finančnemu ministru Pavlu Bosseli in mu poveril sestavo novega kabineta.

V novem kabinetu bodo zastopane vse stranke. Salandra bo izginil iz političnega življenja, zunanji minister Sonnino bo najbrže ostal na svojem mestu.

Ko je bilo danes v poslanski zbornici formalno naznanjeno, da je ministrstvo odstopilo, so nastale med poslanci velike demonstracije.

Socialisti so na vse mogoče načine zmerjali Salandro in mu očitali, da je on povzročil začetkom vojne protinemški kravele v Milani.

Skoraj vsi se strinjajo v mnenju, da bo prihodnji ministrski predsednik Tomaž Tittoni, italjanski poslanik v Franciji.

Kralj se je posvetoval tudi s predsednikom senata in poslanske zbornice, ter s prejšnjima ministrskima predsednikoma Luzattijem in Giolittijem.

Odstopivši justični minister Orland bo skorajgotovo pripadal novemu kabinetu. Govori se tudi, da bo postal iznajditelj Marconi podtajnik ter da bo načeloval raznim tehničnim odsekom v vojni.

Rim, Italija, 12. junija. — Italjansko vojno ministrstvo poroča:

— V Camonica dolini in v Judikarijah so se vršili vrhovi spopadi med našo in sovražniško artilerijo.

V Lagarina dolini je obstreljeval sovražnik naše pozicije na Coni Cugna. Naša infanterija zelo uspešno prodira v dolini Arsa. Pri Forni smo odbili dva sovražniška napada in pognali sovražnika z velikimi izgubami v beg.

Avstrijsko prodiranje v Beneško nižino je vstavljeno v naših rokah so vse važnejše postojanke, s katerih kontroliramo vse poti, doline in prelaze, po kojih nameravajo Avstrijci prodirati.

Sovražnik se je bil zelo prenapel. Prepričan je bil, da bo šlo vse gladko, zdaj je pa naletel na tako velik odpor, da ne more nič opraviti.

Ob soški fronti vlada skoraj popoln mir. Infanterija sploh ne stopa v akcijo, pač se pa vrše mali spopadi med našo in sovražniško artilerijo.

Ker so bili Avstrijci primorani poslati s soške in tirolske fronte veliko množino svojega vojaštva na severno bojišče, ne bo naša naloga posebno težka. Naši zrakovci so z uspehom obstreljevali nekatera avstrijska mesta in povzročili v njih precejšnjo škodo.

Demokrati in republikanci.

Hughes v New Yorku, da bo pričel kampanjo. — Republikanci in progresivci se bodo gotovo združili. — Demokrati.

Charles E. Hughes, republikanski kandidat za predsedniške volitve, je včeraj prišel iz Washingtona v New York, da je pričel svojo kampanjo. Svoj začasni glavni stan je odprl v Astor hotelu, kjer je imel včeraj več posvetovanj z raznimi voditelji njegove stranke.

Nekateri so včeraj pričakovali, da se bosta Hughes in Roosevelt sestala, toda to se dozda še ni zgodilo. Roosevelt je včeraj omenil, da se do danes zjutraj pripeljal iz Oyster Baya v New York. Domneva se, da bo obiskal Hughesa. Republikanci se vsi zelo dostojno in lepo izražajo o kolonelu Rooseveltu.

Hughes bo deloval na to, da se bodo republikancem pridružili tudi progresivci, v čemer ga bo Roosevelt gotovo podpiral.

St. Louis, Mo., 12. junija. — Zbrali so se že malone vsi delegati demokratske stranke, katere konvencija se bo pričela vršiti v sredo.

Govori se, da bo program demokratske stranke delovati na to, da se bo napravilo enkrat za vselej konec anarhističnim razmeram v Mehiki in da se bo zagotovilo trajen svetoven mir. Zagovarjali bodo tudi evropsko politiko predsednika Wilsona, radi katere je morala sedanja administracija prenesti toliko kritike.

Dozda so bili vsi prepričani, da bosta za prihodnje predsedniške volitve za predsednika Wilson in za podpredsednika Marshall, toda zadnji čas je prevladalo mnenje, da Marshall ne bo imenovan. Kajti bivši poslanik za Turčijo Henry Morgenthau je prišel Marshallu zelo nasprotovati in agitira na to, da bi demokrati imenovali za podpredsednika sedanjega vojnega tajnika Bakerja. V tem ga skoraj vsi demokrati podpirajo.

Domneva se, da bo Baker nominacija zavrnil.

Pričakuje se, da bodo boji med demokrati in republikanci taki, kot še niso bili nikdar poprej med dvema strankama, kajti obe stranki so zelo močni in obema strankama načelujeta dva zelo sposobna in popularna moža.

Popisovanje zalog hrane.

London, Anglija, 12. junija. — Vlada je odredila, da se popiše vse zaloge hrane v Angliji in njenih kolonijah.

Poljedelci so dobili od poljedelškega odbora poziv, da naznanijo koliko imajo pšenice, koruze in drugega žita ter pridelkov. Vlada je prepovedala te pridelke prodajati dražje kot plačujejo zanje vladni agenti. — Med farmarji je vsled tega nastala nezadovoljnost, ker imajo vsak dan veliko ponudb od različnih privatnih trgov, ki jim hočejo blago plačati veliko dražje.

V Dublinu zopet vre.

London, Anglija, 12. junija. — "Weekly Despatch" je dobila poročila, da se v Dublinu zopet nekaj kuha. Angleške vojaške oblasti so napravile še strožje odredbe. Vojski so nastavljeni v vseh javnih poslopih.

Denarne pošiljke za ujetnike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, kadar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova dopisnica ali pismo in se nam tako omogoči pravilno sestavljanje naslovov.

Ako nameravate poslati denar ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov naslov, ker ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo, da bi ga ne našli več na istem mestu in mu ne mogli uročiti denarja.

TVERKA FRANK SAKSER,
28 Cortlandt St., New York, N. Y.

Železničarji.

Železniški magnati niso ugodili delavskim zahtevam glede osemurnega delavnika. Tarnanje magnatov.

Železniški magnati oziroma njihovi zastopniki so včeraj naznanili delavskim zastopnikom, da jim je glede osemurnega delavnika popolnoma nemogoče ugoditi.

Domneva se, da se bosta stranki najbrže danes razšli, ne da bi dosegli kak uspeh; ako pa danes ne, se bodo pa skoro gotovo jutri. Elisha Lee, glavni ravnatelj Pennsylvania železnice je hotel končati svoj govor:

"Ako bi pa bili kak drugi pogoj —"

"Nič, nič", ga je prekinil Garretson, predsednik Unije spretnikov, "mi smo naše pogoje že stali. Ugodite nam to, ali pa nič. Naš glavni pogoj je osemurno delo; drugi postranski so pa, da se plača delavcu ravno toliko za osemurno delo kot se mu je dozda za devet ali deseturno, za čezurno delo pa zahtevamo, da se jim plača dvojno plačo."

Lee je protestiral, češ, da so delavske zahteve pretirane, da jim je nemogoče ugoditi, ker potem bi se stroški družb "neizmerno povečali".

Posvetovanje se bo danes ob deseti uri nadaljevalo. Delavski voditelji pravijo, da je to najbrže zadnji sestanek.

Izpred Verduna.

Nemci napadajo francoske pozicije brez uspeha. — Francoski poročajo, da imajo Nemci velikanske izgube.

London, Anglija, 12. junija. — Francoska fronta vzhodno od reke Meuse je morala danes prenesti številne nemške napade. Nemci koncentrirajo svoje napade na utrdbi Thiaumont, jugovzhodno od Douamonta. Pariško poročilo se glasi, da so vse nemške napade zavrnili in "povzročili Nemcem velikanske izgube."

Francoski vojni urad je izdal sledeče poročilo: Na desnem bregu Meuse so Nemci po daljšem pripravljanju pričeli napadati postojanke francoskih čet na celi vzhodni fronti in zlasti še na utrdbi Thiaumont. — Vse napade smo zavrnili s hudim artilerijskim ognjem in z ognjem naše infanterije, da so povzročili Nemcem velikanske izgube.

Običajno bombardiranje se je vršilo tudi na drugih delih fronte. Popoldansko poročilo se glasi: Na zahodu od Soissons je naša artilerija razdrila vse nemške utrbe in naprave. Prav tik sovražnih zakopov so razstrelili več bomb.

Na levem bregu Meuse se je vršilo tudi bombardiranje v okolici Chantancourta.

Preteklo noč smo nemški napad na pozicije, ki se nahajajo zahodno od trdnjave Vaux, temeljito odbili in povzročili sovražniku velike izgube.

Drugega, kar bi bilo vredno omeniti, se ni dogodilo na naši fronti.

Berlin, Nemčija, 12. junija. — Nemško uradno poročilo glede zahodne fronte se glasi:

V okraju Champagne, severno od Perthesa, so nemške čete napadle francoske pozicije in so imele precej uspeha. Po kratkem boju so nemški vojski vjeli tri častnike in nad sto mož.

Pred Verdunom so se na obeh straneh reke Meuse vršili večji in manjši boji. — Izpred Verduna ni nič važnega poročati.

London, Anglija, 12. junija. — Angleški vojni urad je izdal poročilo, ki se glasi:

V zadnjih štirindvajsetih urah ni bilo nikakih infanterijskih bojev. Vse operacije so se vršile z minami in bombardiranjem. Največje važnosti je bila bitka med višino št. 60 in Hoogen, ki se je vršila danes popoldne. Napadali so Nemci, toda uspehov niso imeli posebnih, ker so se morali kmalo vrniti v svoje zakope.

Rojaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v N. Y.

Združ. države in Mehika.

Še 1500 vojakov je odšlo na mejo. Ameriški državljani in Pershingova ekspedicija so v nevarnosti.

Washington, D. C., 12. junija. Vznemirajoči dogodki zadnjih dni v severni Mehiki so imeli posledice, da je predsednik Wilson odredil, da se je odposlalo na mejo še 1500 mož, med katerimi je enajst stotni severoatlantiške obrežne artilerije.

Vlada Združenih držav je dobila včeraj in danes številna poročila od svojih konzulov in vladnih agentov, da je po celi Mehiki veliko protiameriško gibanje.

Državni uradniki so se izrazili, da je vlada resno v strahu, da ne bi Mehikanci napadli ameriške ekspedicije v Mehiki.

Nekatera poročila javljajo, da je po večjih delih Mehike nastala cela anarhija. — Moč Carranzove vlade danesdan bolj gine. Nekateri govorniki posameznih držav so proglasili za neodvisnost in izdali celo svoj denar.

Ameriški konzuli se na vso moč trudijo, da bi prejkomogoče vse Amerikance spravili preko meje v Združene države. Kot so preračunili, je v Mehiki še kakih pet tisoč ameriških državljanov, od teh jih je dva tisoč v mehiškem glavnem mestu.

Državni tajnik Lansing je izjavil, da se mu zdi, da se bo situacija v Mehiki prej poslabšala kot izboljšala.

San Antonio, Tex., 12. junija. — Ameriški vojski so našli nekega mrtvega bandita, ki se je vdeležil zadnjega napada na Colemanovo mesto, ki se nahaja blizu Loreda, Tex., in so ga spoznali po nekaterih listinah, ki jih je imel pri sebi, da je Villareal, znani bandit. Obleden je bil v vojaško uniformo Carranzove armade.

To poročilo še ni potrjeno.

San Antonio, Tex., 12. junija. — Amerikanci, ki so danes pribežali iz Mehike, so prinesli s seboj zadnjo številko lista "La Reforma", v kateri je več kolon dolg članek, v katerem pozivlje urednik mehiškega prebilstva, da protestira na katerikoli način proti vmešavanju Bele hiše v mehiške zadeve.

"La Reforma" je, kot pravijo, polradno glasilo Carranzove vlade.

Pozor pošiljatelj denarja!

Vsled negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zamorejo le zamude. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljatev toliko časa, da se izplača na določeni nalog. Istotako nam jamčijo zanesljive banke, s katerimi smo v zvezi pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K.	\$	K.	\$
5....	.90	120....	17.40
10....	1.80	130....	18.36
15....	2.25	140....	20.30
20....	2.85	150....	21.75
25....	3.80	160....	23.20
30....	4.60	170....	24.66
35....	5.25	180....	26.10
40....	5.95	190....	27.55
45....	6.70	200....	29.00
50....	7.40	250....	36.25
55....	8.15	300....	43.50
60....	8.85	350....	50.75
65....	9.60	400....	58.00
70....	10.30	450....	65.25
75....	11.05	500....	72.50
80....	11.75	600....	87.00
85....	12.50	700....	101.50
90....	13.20	800....	116.00
100....	14.50	900....	130.50
110....	15.95	1000....	142.50

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi slovniki kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dave na spad ponavadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda še večkrat spreminjajo.

TVERKA FRANK SAKSER,
28 Cortlandt St., New York, N. Y.

Ruske čete pred Črnovicami. Največja bitka cele vojne.

ARMADA NEMŠKEGA GENERALA HINDENBURGA JE STOPILA NA NEKATERIH MESTIH V OFENZIVO. — RUSI SO SE MORALI PRI BUCZACZU UMAKNITI. — RUSI POROČAJO, DA JE VJEL RUSKI GENERAL LEŠICKI 21,000 MADŽAROV. — HINDENBURG JE ZAČEL NAPADATI S SEVERA. — AVSTRIJCI SO RAZSTRELILI MOST PRI MAHALY. — RAZNA PETROGRAJSKA POROČILA.

Petrograd, Rusija, 12. junija. — V vzhodnem delu Galicije, v Volhiniji in ob reki Dnjester se vrše že osem dni neprestano silno vroče bitke. Fronta je dolga kakih šeststo milj.

Ob reki Dvini, južno od Dvinska, je začela napadati armada generala Hindenburga. Nemci so na nekaterih mestih nekoliko napredovali, v splošnem pa niso ničesar dosegli.

O najnovejših nemških napadih poroča ruski generalni štab sledeče:

Nemci so vprizarili včeraj severno od Tirul močvirja več vročih napadov. Po dolgotrajnem prizadevanju se jim je posrečilo osvojiti nekaj ozemlja, odkoder so se pa takoj umaknili, kakorhitro so stopile naše rezerve v akcijo. Južno od Kočani je zavzel sovražnik del nekega gozda.

Petrograd, Rusija, 12. junija. — Vse tukajšnje časopisje poroča o slavni zmagah, ki so jih priborili Rusi med Pripetskim močvirjem in med besarabsko mejo. — Nemci naznanjajo, da je rusko ofenzivno prodiranje ustavila armada generala Bothmera in pognala Ruse na več točkah nazaj, kar pa ni resnica.

Rusi so sprva nameravali prodirati proti Lvovu, pa so morali svoj načrt nekoliko izpremeniti, ker je dobil sovražnik zelo velika ojačenja.

Petrograd, Rusija, 12. junija. — Nocoj je dospelo iz Bukarešta poročilo, da so zavzeli Rusi glavno mesto Bukovine, Črnovice. Avstrijci so se morali pri tem mestu umakniti za štiri angleške milje.

V bojih severno od Črnovic so vjele prednje straže Lešickijeve armade nad 20,000 Madžarov ter par sto avstrijskih vojakov in avstrijskih častnikov.

Od začetka ruske ofenzive pa do včeraj, torej v osmih dneh, so vjeli Rusi vsega skupaj nad 114,000 avstrijskih in nemških vojakov.

Petrograd, Rusija, 12. junija. — Današnje uradno poročilo ruskega generalnega štaba se glasi:

— V bojih pri Rojičju smo vjeli 1,981 avstrijskih vojakov, med katerimi se je nahajalo tudi osemnajst nemških častnikov.

Južno od Lutska se sovražnik neprestano umika, mi smo mu pa vedno za petami.

Pri Berobjevski, severno od Tarnopola smo odbili včeraj vse sovražniške napade. V bojih se je posebno odlikovala naša artilerija.

Južno od reke Dnjester smo dospeli do mesta Zaleski in ga začeli napadati.

Avstrijci so razstrelili most pri Mahaly.

Berlin, Nemčija, 12. junija. — Našim četam se je po dolgotrajnem prizadevanju posrečilo ustaviti rusko prodiranje v Volhiniji in vzhodnem delu Galicije. V tem ozemlju vodi naše vojaške operacije grof Bothmer. V enem samem boju smo vjeli preko 1,300 ruskih vojakov.

Med reko Styr in med Dnjestrom niso Rusi zadnjih štiriindvajset ur čisto nič napredovali.

Uradno poročilo nemškega generalnega štaba se glasi:

— Severno od Buczacza ob reki Strypi je armada generala Bothmera pognala nazaj močne ruske oddelke, ki so poskušali prodreti avstrijsko fronto.

V splošnem je položaj na vzhodni fronti čisto neizpremenjen.

London, Anglija, 12. junija. — Ruska fronta se razprostira od velikih ruskih pristanišč do Črnovic in je dolga kakih osemsto angleških milj. Že dvanaest ur se bije ob tej fronti izvanredno vroča bitka, ki je gotovo največja, kar jih je bilo v sedanji vojni.

Vsi vojaški strokovnjaki so prepričani, da bodo v tej bitki Rusi zmagovalci.

Avstrijem so prišli Nemci na pomoč. Na nekaterih mestih se jim je, res posrečilo nekoliko napredovati, toda njihovi uspehi so v primeri z ruskimi malenkostni in brezpomembni.

Nekatera poročila pravijo, da so Rusi že v Črnovicah, glavnem mestu Bukovine, druga pa naznanjajo, da so prodrli prav do mesta in da ga bodo v najkrajšem času zavzeli.

Črnovice so bile že dvakrat v ruskih rokah.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" celo leto za mesto New York 4.00
" celo leto za mesto New York 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " " pol leta 2.25
" " " četrt leta 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov."GLAS NARODA"
("Voice of the People")Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKDopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojuje.Denar naj se blagovoljijo pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
bivališe naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STRENGTHENED BY NEW YORKne vprašajo veliko, če so umrli vo-
jaki težke ali lahke smrti.Ti gospodje pa niso kratkovidni.
kot bi jim morda človek prisodil.
Ne, oni skrbijo za bodočnost. Vedo,
da bo zavlada po vojni povsod
zelo velika praznina, da bo manjka-
lo zrelih mož in krepih mladeni-
čev."Varnost države" (to je njho-
va navadna fraza) bo morda za-
hleva, da bo po preteku dvajset
let zopet vojna. In zato je treba že
zdaj poskrbeti. — Skrbeti je tre-
ba, da bo tedaj dovolj za vojašči-
no sposobnih ljudi.Po nekaterih državah so bile že
stavljene predloge, da naj se vsa-
ki materi, ki bo rodila otroka mož-
kega spola, izplača posebno nagra-
do. Na Francoskem naj bi dobila
matki za prvega otroka 500, vsake-
ga nadaljnega pa tisoč frankov.Potemtakem kupujejo z otro-
kom že pred spočetjem in pred roj-
stvom in bodo skrbeli, da se bo v
dvajsetih letih razvil v krepkega
mladeniča.Tedad, če bo treba, ga bo pozva-
la domovina, obleči bo moral vo-
jaško suknjo in nastopiti pot, po
kateri je hodil prvi mož njegove
matere.In diplomati, ki delajo tako ne-
srampne proračune, si pridržejo
govoriti o človekoljubju.Ako kdo zasluži vislice, jih za-
služijo ti ljudje.**Dopisi.****Homer City, Pa.** — Rojake opo-
zarjam, da ne hodijo sem, ker smo
pri Luzerne Mines B. R. P. Coal
Co. št. 1, 2 in 3 zastavljali, torej
je celo delo zastavljeno, toda
družba kljub temu piše po različ-
nih listih, da se dela pri nas s pol-
no paro; to piše zato, ker hoče
stavkokazov. Rojaki, ne hodite
sem! Žal, da se je našlo več stav-
kokazov, še celo par naših roja-
kov. Rojake prosim, da vsakega
družbina agenta zavrnejo in mu
pokažejo vrata. Kadar se bodo
razmere kaj izboljšale, bom že
sporočil. Pozdravljam vse rojake
širok Amerike. — F. O., strajkar.**Porter, Ind.** — Zasluži se toliko,
da se lahko počeno preživimo in
si lahko kaj boljše privoščimo.
Kdor želi, lahko pride sem, bo že
delo dobil. Pozdrav vsem rojakom,
posebno pa še našim slovenskim
dekletom. — Louis Wohman.**Tooele, Utah.** — Tukaj nas je
precej Slovencev. Zaposleni smo
deloma v rudotopilnicah; precej
jih je pa tudi, ki so samostojni,
imajo namreč trgovine in gostil-
ne. Medsebojno se prav dobro
razumemo. Želeli bi bilo, da bi kaj
več rojakov sem prišlo, ker se de-
lo lahko dobi; zasluži se pa od
\$2.70 do \$4.00. Kdor nima dela,
ali pa če manj zasluži kot gorina-
vedeno, pa naj pride sem. — Fr.
Arko, Box 433.**Iz našega kota.**

Povest. — Spisal Anton Jaklič.

(Nadaljevanje.)

Samo Dobravec je verjel in je
opominjal svoje mlajše tovariše,
da naj bodo trdni in naj se v ne-
deljo udeležijo shoda."Upam, da si zboljšamo stanje,
ako bomo zložni in trdni ter z
družinskimi močmi delali za svoj
blagor in blagor naših otrok. Nič
nemogočega ni posojilnica, niti
ono, o čemer Koren še govori. Vse
dosežemo, ako le hočemo. Noben
pameten človek ne misli, da po-
tem ne bo trpljenja in pomanjka-
ku. Vse to bo še, le morda v manj-
ši meri. Ali nekaj bomo le dose-
gli: oprostiti se bomo naših izkori-
ščevalcev, ki nas tlačijo. In to je
veliko! Sami si hočemo gospoda-
riti!"Tako je šumelo po našem kotu
pred shodom. Na Štempiharjevi
kjer se je shajala čisto bogatija
vsega kota, so se posmelehovali te-
mu ljudskemu gibanju, češ:"Sanjači! Revni ste kot cerkve-
ne miši, pa hočete osvoboditi ljud-
stvo! Menite-li, da se pobira de-
nar na cesti? Kdo ga vam zaupa?
Hah! Mi vemo, da so pri denarju
velike izkušnje, da se človek
težko premaga. Mi menimo, da
bomo posejevali denar kakor smo
ga doslej, samo če ga bomo ho-
teli."V nedeljo se je slišalo raz leco,
da je popoldne ustanovni shod
posojilnice za ves naš kot in tukaj-
šnji školskem poslopju, da pride
nek učen gospod iz Ljubljane, ki
bo govoril o pomenu in upravi
posojilnic."Neumnost!" mrmrali so vel-
možje."Veliko si upajo, mladi so še!"
menili so starci.Mladi gospodarji so pa s stra-
hom v sruč čakali, kaj bo iz tega.
In sto želj se je vzdigovalo pred
Boga, da bi dal uspeha.Popoldne je bilo pri krščan-
skem nauku zelo veliko možakov.
Priglasila jih je radovednost. Po
končanem opravilu se razstavijo
možje po trgu pred cerkvijo. V
prvi vrsti so stali Štempihar in
njegovi tovariši.Zaničljiv smeh jim je igral oko-
li ust.Za njimi so stali oni, ki so bili
v sorodstvu s prvimi po žepu. Ti
revelji so morali zasmejavati shod
in poslušati ter pritrjevati, kar so
govorili prvi.Na strani so se zbirali malošte-
vilni Korenovi prijatelji. Na obra-
zu jim je seval strah in malosre-
nost, ker so videli toliko nasproti-
nikov pred seboj. In marsikateri
se je kesal, ker ni ostal doma ter
doma čakal posojilnice.Koren jim je vnel pogum, a
kaj pomaga, ker so iz vrst velmož
domele zasmejljive opazke in kro-
hotanje:

"Ali bodo že danes delili?"

"Radoveden sem, koliko pride
na vsakega!""Nič več ne bomo delali, posojil-
nica nas bo zalagala!"Ob določen uri krene Koren s
svojimi somišljeniki v šolo."Pa pojdemo še mi, da vidimo,
kaj bodo skuhal!" zadrževali se ne-
kdo nasprotnikov in vsi krenejo
krohotaje za prvimi.

Šolska soba se napolni.

Koren je šel sedaj prav videl,
kako imajo denarni velmožje na
vrvičju ljudstvo vsega kota. Svest
si je bil, da propade s svojo ide-
jo, zato se je kesal, ker se je lotil
te stvari. O, da bi mogel sedaj
brez sramote odstopiti! Šel bi bil
in pustil, naj gredo stvari dalje
brez njega.Učeni govornik nastopi. Njega-
va oseba, zgovornost in prepriče-
valnost, s katero je vnel ljudi
za posojilnico, kmalu navduši in
ohrabri Korenovi prijatelje, da
so se spogledovali in priklimali.Tudi Korenu je zopet zrastle
sree. Videl je, da je treba le vstra-
jati in ne se umakniti vsakemu
nasprotniku.Govornik je dokazoval potrebno
posojilnice, potem pa prišel do
ljudskih izkoriščevalcev. Živo je
opisal njihovo rokodetstvo. Kore-
novi pristaši so se srčno smejali,
Štempiharjevi tovariši, v živo za-
deti, togotili so se jezo in godr-
njali:"Ven pojdemo! Zakaj bi poslu-
šali te čenece?""Vsak klatež nam bo že očital
goljufije!" vpijejo od zadaj.Štempihar, zardel od jeze, plane
k vratom in njegovi pristaši zro-
potajo za njim."Prokleti berači!" je sikal
Štempihar.Na Štempiharjevi so častiti
gostje, ki so prišli s Štempihar-
jem od shoda, zbijali šale, zabav-
ljali in se krohotali, da je Štempi-
harja kaj prijetno ščegotalo po
ušesih. Večkrat se je oglašil Štem-
pihar, da je njegov visok glas mu-
čil ušesa:"Boste videli, da ne bo nič! Kje
bodo pa vzeli denar, da bi ga po-
sojali? Kdo jim zaupa? Temu Tr-
dini in Korenu? Haha! Saj jih
poznamo, kdo in kaj so! Može,
jaz vam pravim: posojilnica smo
mi!""Bravo! Bravo! Mi pojdemo
rajsi po denar k možu, kakor v
posojilnico! so klicali možje raz-
greti."Živio naš Štempihar!" vzklik-
ne Vencel.

"Živio! Živio!"

Takrat se je pa ustanovila na
shodu prva trdnjava, v kateri bo
dobivalo ljudstvo zavetje in moč
v prihodnjem boju za gospodar-
sko in politično neodvisnost.Izvolili so si v načelstvo posojil-
nice možje počene, previdne in
neodvisne.Pred razhodom se oglasi Ko-
ren:"Može! Znamenit in vesel je
bil današnji dan. Postavili smo si
trden temelj, na katerem si hoče-
mo postaviti močeno zgradbo
gospodarske zveze za svoj dušev-
ni in gnotni napredek. Česar ne
more posameznik, storimo združe-
ni. Jarem, ki nas žuli, moramo
streti, verige, ki nas oklepajo, mo-
ramo razbiti. Na zemlji naših oče-
tov hočemo biti svobodni gospo-
darji. Delati hočemo sebi in svo-
jim otrokom! Gotovo dočakamo
veselejših dni in dosežemo blago-
stanje, samo složni bodimo in trd-
ni! Groznje izkoriščevalcev naj
vas ne preplašijo! Zmagati mora
naša trdna volja in naš razum!
Naprej po tej poti! Poštenost naj
bo naš ščit, previdnost in ljube-
sen naš eroj!"**Strah pred operacijo**Je marsikoga že napotil od naših zaslovelih zdravil, da jih je poskušal pre-
delo je šel na operacijo. In kakor čudežno se je zgodilo, da si je z našim zdravi-
vili prihranil nevarno operacijo, bolečine in velike stroške. Imamo zahvalna
pisma, ki pričajo o tem jasno kot beli dan, notarsko zapisežena. Ker smo
prepričani o čudežni zdravilni moči naših zdravil, jih našim rojakom iskren-
no priporočamo. Posebno vsem tistim, ki trpe na kroničnih boleznih. Bodisi
revmatizmu, splošnih boleznih, oslabelosti, želodčnih, mehurčnih ali ledičnih
boleznih itd.

Naslovite vsa pisma na:

J. F. DOLENC,

Milwaukee, Wis.

P. O. Box 819,

Zadovoljnost in navdušenost je
napolnjevala poslušalce. S stra-
hom so se zbirali na shod, a sedaj
so se s pokrepčanim duhom vra-
čali v svoja selišča, saj so bili
mnogi prepričani, da se začne
boljši čas, ko ne bo treba delati
le za oderuhe in prekupe. Zlasti
jih je navduševala zavest, da se-
daj niso več le posamezniki sami
zase, ampak da so vsi združeni,
vsi za enega in eden za vse. Kako
jim je to vzbujalo medsebojno
ljubezen!O, svoboda, svoboda, kako vse
po tebi hrepeni in te ljubijo!
Naši velmožje so kmalu vplili
okoli:"Izgubil je mir iz našega kota,
kar je Koren tukaj! Vse ljudi je
nahujskal proti nam! Čas je, da
ga prestavimo odtod!"

Toda ljudje so dejali:

"O, kajpada! Ove niso več ta-
ko mirno prenašale vaših škarij!
Zato naj jih gospodarka kroti! Vse
naj služi našemu sebičnemu na-
genuju! Kaj takega ne bo več!"**VIII.**V nekaj mesecih po shodu je za-
čela posojilnica poslovati."Nič ne bo!" se je slišalo dosti-
krat od strani, ker ni posojilnica
takoj poslovala.In marsikdo je bil vsled tega
potrt in še bolj nezaupljiv."Samo kokodaskanje in nič ja-
jee!" se je režal Štempihar. "Ali
vam nisem pravil? Da, vidite!
Nič!""Posekati so te hoteli!" so se
mu laskali privrženci."Pa kaj morejo? Nič! Še bodo
okoli tebe lazili, samo če boš hotel
posojati ljudem.""Vsakomur ne! Samo tem, ki
poznajo mene!"Marsikateri privržence je v sr-
cu preklinjal to znanstvo, ker je
bilo predrago, toda pomoči ni
bilo...Posojilnica se je zdela mnogim
prijetne sanje — žal — le sanje,
ki ne koristijo nič. Ker niso vi-
diti takoj uspeha, poleglo se je
njih navdušenje in upanje."Bo!" razlegalo se je od ust do
ust, ko so ugledali na posojilni-
nem stanovanju bahati napis "Po-
sojilnica" in so čuli razglas od-
borov."Kje bo denar?" izpraševali so
se odborniki, prijatelji, nasprot-
niki...

"Kje? Odkod?"

V sili Bog ne zapusti nikogar,
kdo se zanaša na njegovo pomoč
in sam upre vse sile duha in tele-
sa za dobro delo...Polagoma je kapljal denar sku-
paj.Prvi denar so vložili odborniki
po svojih skromnih močeh. Ta
več, ta manj, vsakdo pa z iskreno
željo, da bi se denar množil v
skupno korist zadruženikov. Pri-
nesli so denar znanici in prijatelji
ustanovnikov, prinesli so ga mali
ljudje, ki so imeli denar shranjen
po skrinjah, ker ga niso znali po-
sojati, prinesli so denar kotarji,
dekle in drugi varčevalci, in no,
naposled so zaupali denar posojil-
nici tudi oni, ki so imeli kaj de-
narja v takojmenovani "Kranjski
hranilnici"; tudi ti so hoteli po-
stati deležni s svojim denarjem
dobrih del.Tako se je množil denar hitro,
nepričakovano, da je ljudstvo str-
melo in se čudilo, odkod je naen-
krat toliko denarja.Denar, ki je ležal neplodovit v
skrinjah, ki je delal skrbi starim
možičkom in ženicam, ki so ga
skrivali pred ognjem, tatovi in
svojnimi izkušnjavi, denar, ki je
pomagal množiti moč nasproti-
nikov v deželi, je prišel v ljudske
roke, da se obrne v ljudsko ko-
rist."Bo!" oddahnili so se maraika-
teri sromak, katerega so postili
oderuhi. "Tudi nam se uspe-
la!"**Rojaki!**Columbia gramofone in
slovenske plošče je dobil
veliko pri:**IVAN FAJE,**

488 Chestnut St., Philadelphia, Pa.

77 Filad. so označ. 78

NAZNANILO.

V kratkem izide nova brošura

pod imenom

AVSTRIJSKE VOJNE SLIKE.Izdaj in založil jo je Viktor J.
Kubelka. Cisti dohodek te brošure
je namenjen avstrijskim voja-
škim ujetnikom v Sibiriji oziroma
Rusiji.Zvezek te brošure velja 50¢. Ta
svota je obenem dar avstrijskim
vojaškim ujetnikom na Ruskem.Imena darovalcev oziroma na-
ročnikov Avstrijskih vojnih slik
bodo natisnjena v Glasu Naroda.
Vsa tako nabrana svota bo izro-
čena ameriškomu Rdečemu križu,
ki bo denarje razdelil med av-
strijske vojaške ujetnike na Ru-
skem.Naročila na brošuro in denar
naj se blagovoljijo poslati:**VICTOR J. KUBELKA,**

17 Battery Pl., New York, N. Y.

Rad bi izvedel za MATILJO BU-
TIJA, doma iz Prhoveca, občinaAržike, okraj Litija. Nahaja se
nekje v Družinskih državah že
približno 25 let. Prosim cenjene
rojake, če kdo ve za njegov na-
slov, da ga mi naznani, ali naj
se pa sam javi. — Lucas Victor
Butija, Box 263, Moon Run, Pa.
(13-15-6)**INDIJANSKA REZERVACIJA**v Colville, Wash., je odprta za
naseljevanje. Vlečenje se vrši 27.
julija. Okrog 400.000 akrov. Zem-
lja za sadjerejo, poljedelstvo,
mlekorejo in živinorejo. Natatna
mapa s popisom in pojasnilom s
poštno vred stane \$1.00. Vojaki,
mornarji (ali njih vdove) civilne
ali španske vojne se lahko uknji-
žijo pri agentih. Na zahtevo vam
posljemo tozadevne listine, ako
naznamite, kje ste služili.Smith & McCrea,
Eagle Bldg., Spokane, Wash.
(12-6-17-7)**Velika zaloga vina in žganja.**

Kratka zgodovina naše nove domovine.

Med tem ko je Taylor v severovzhodni Mehiki dobival bitko za bitko, je kolonel Keary vkorakal v New Mexico ter proglasil to ozemlje za last Zdrženih držav.

Iz New Mexice je odšel pa proti Californiji, toda ko je prišel tja, je pa videl, da je Californija že samostojna republika. Tam sta bila že dva ameriška raziskovalca Stockton in Fremont.

Toda, kako sta pa Stockton in Fremont prišla v Californijo?

Ako pogledamo v kako geografijo, ki je bila tiskana od leta 1820 do leta 1850, vidimo, da so takrat ozemlje, ki je zdaj Nebraska, Kansas, Colorado, Wyoming, Oklahoma in Texas, imenovali "Velika ameriška pustinja".

Veliko jih je bilo, ki so mislili, da je bila ta "pustinja" nekaj sličnega kot Sahara, in so se bali iti v njeno notranjost. To mnenje je napravilo ljudi glede ozemlja Oregon zelo indiferentne. Ko je Thomas H. Benton, senator iz Missourija in eden najbolj dalekovidnih državnikov onega časa, zahteval, da oddloči kongres, da se Oregon osvoji in se ga obdrži z orožjem, so ljudje rekli, da se to ne izplača. Nek senator mu je nato odgovoril: "Oregon ne bo nikdar spadal v Unijo!" Benton je odvrnil, da bi se naj zgradilo železnico do Oregonu, toda odvrnilo so mu, da celo Indija nima toliko bogastva, da bi mogla graditi železnico v Oregon.

Nekoliko odkritij so že prej naredili. Leta 1804—1805 sta šla Lewis in Clark preko Severozahoda do izliva Columbijee. Leta 1806 je prišel Zebulon M. Pike v divje gorovje pri vodovju Platte, Ark. in do Rio Grande ter je najbrže tudi videl veliko goro, ki zdaj nosi njegovo ime. Polkovnik Long je leta 1820 sledil Pike-u, toda ko je prišel nazaj, je pripovedoval take izmišljenosti o Zahodu, da je ljudstvo potem dobilo še slabše mnenje o "Veliki ameriški pustini". Nihče ni mislil na to, da bi to veliko ozemlje pričeli kultivirati. Nekoliko let pozneje je nek ameriška krzinarska družba iz St. Louisa vsako leto poslala preko pustinje v Oregon in New Mexico večje karavane, toda vedno so jih spremljali oboroženi vojaki. Šli so preko gora in različnih prelazov. Ko so prišli do meje, so imenovali neko goro Santa Fe in neki prelaz pa Oregon Prelaz. Leta 1832 je stotnik Bonneville šel z večjimi vozi preko Skalnatnega gorovja (Rocky Mountain) v dolino reke Green. Istega leta je šel z večjo družbo tudi Nathaniel J. Wyeth iz Nove Anglije v Oregon; in leta 1834 je ustanovil trdnjavo Hall v ozemlju, ki se zdaj naziva Idaho. Pozneje so pričeli zahajati na Divji zahod tudi drugi.

Hughes.

Preteklo soboto so zastopniki republikanske stranke na narodni konvenciji v Chicagu imenovali svojega predsedniškega kandidata člana vrhovnega sodišča — Charlesa Evansa Hughesa (izg. Hjus.)

Hughes je nominacijo sprejel in kot vrhovni sodnik resigniral ter bo pričel s kampanjo, da bo žujim republikanska stranka prišla zopet na krmilo vlade Zdrženih držav.

Potrebno se nam zdi, da nekoliko seznanimo čitatelje z njegovo osebnostjo in politično kariero, da bodo tako lažje zasledovali kampanjo.

Hughes je bil rojen 11. aprila 1862 v Glen Falls, N. Y.

Štirinajst let je moral preteči, da je ameriška javnost zvedela zanj, da so spoznali v Hughesu moža, ki se ga je lahko primerjalo z možni, ki so bili največji politični voditelji in državniki.

Hughes se ni nikdar potegoval za kako visoko službo. Potegoval se ni, da je bil dvakrat izvoljen za guvernerja države New York; tudi zdaj se ni potegoval, da ga je republikanska stranka imenovala predsedniškim kandidatom. Toda kljub temu je držal vedno, namreč od svoje moške dobe naprej, visoke službe.

Dodaj je bil član vrhovnega sodišča; toraj bil je na najbolj častnem mestu, katerega morejo Zdržene države dati, niti predsedniku se ne skazuje tako časti. Večkrat je velike ponudbe direktno zavrnil, kot n. pr. nominacijo županskega kandidata v New Yorku.

Kdor se je zanimal za domačo politiko, se bo še spominjal, da

Postajalo je vedno bolj očitno, da se bo izseljevanje na Divji zahod pričelo.

Takrat je senator Benton uspel in kongres je odredil, da se te divje kraje natančneje preišče. Leta 1842 so poslali poročnika Fremonta v Skalnatno gorovje, preko katerega je bil na južnem koncu velik prelaz. Odpotoval je iz Kansas City-ja (takrat neznatno mesto) s Kitom Carsonom, predzrim lovecem, kateremu je bil Divji zahod že nekoliko znan.

Prvič ni veliko odkril; le neko pot, s katero pa niso bili zadovoljni.

Leta 1843 je šel Fremont vdrugič. Topot je vbral drugo pot, namreč proti Great Salt Lake-u in od tam nadaljeval proti Wala Walli ob reki Columbia. Od tam je šel v Dalles in po čolnu do trdnjave Vancouver, od koder se je vrnil nazaj v Dalles, nakar je prišel do trdnjave Sutler v dolini Sacramento. Ko je vse to odkril, se je leta 1844 vrnil nazaj v Zdržene države.

Leta 1845 so Fremonta, ki je takrat že zelo slovel, tretjič poslali. V tem slučaju je pa šel preko Nebraske in Utahe in prišel v okolice Montereyja v Californiji. Mehške oblasti so mu zapovedale, da se ta kraj pobere iz Californije. Toda za tisto zimo se je Fremont skrtil v gorovje, na pomlad pa šel proti Oregonu; pa potu ga je srečal sel iz Washingtona in mu izročil na ročilo, da se vrne v trdnjavo Sutler.

To je bilo v juniju leta 1846. Med ameriškim naseljeniki v Californiji so nastale govorice, ki jih je povzročila bojazen, da se ne bi Amerikanci in Mehikanci spopadli radi Californije.

Sčasoma je ta strah izginil in ko so vedeli, da jih bodo Zdržene države podpirale, so se Amerikanci uprli, na vseh krajih razobesili neko novo zastavo, na kateri je bil naslikan rdeč medved, in proglasili Californijo za samostojno republiko. "Medvedjo republiko" so protežirali Amerikanci, pod poveljstvom Fremonta in Stocktona, ki je bil Fremontov tovariš na tretji ekspediciji. Ravnotakrat je prišel Kearny.

Ker je bilo po celi Californiji razpostavljeno ameriško vojaštvo so se morali Mehikanci končno udati, kajti predsednik Polk ni hotel odnehati, kljub temu, da so Mehikanci vedno protestirali.

Leta 1848 so zbrali mesto Guadalupe Hidalgo, v Mehiki, kjer so podpisali mir. Mehika je oddala vsa zemljo, katero so Amerikanci osvojili v Californiji, za kar je dobila \$18.500.000.

S tem se je ameriško ozemlje, ki pa ni bilo še v Uniji, povečalo za 522.568 kvadratnih milj.

je republikanska stranka pred konvencijo l. 1908 resno mislila, da bi bil Hughes izvrsten kandidat za predsednika Zdr. držav. Toda Roosevelt, tedajni predsednik, ki je takrat vsaj za štiri leta nameraval stopiti v privatno življenje, je bil Hughes, da ne bi Hughes v službo, da bi bil izvoljen pred sednikom, preveč zaslovel, delal na to, da je republikanska stranka na narodni konvenciji imenovala Williama H. Tafta, ki je bil poznej tudi izvoljen.

Štiri leta pozneje, ko sta si prišla Taft in Roosevelt navzkriž in se je republikanska stranka vsled tega razdelila, je bil Hughes predlagan za kompromisnega kandidata.

Ker pa ni bila nobena stran za kompromis, je bilo umestno, da je Hughes prepovedal rabiti njegovo ime. Takrat je bil že član vrhovnega sodišča.

Pred letošnjo konvencijo je njegovo ime zopet doseglo veliko uvaževanje, kajti mož je v preteklosti svojega življenja toliko stvari storil, ki so bile v interesu ameriškega ljudstva, da je vreden, da se mu izkaže to čast.

Hughes je državnik čisto nekega drugega, novega kova.

Navadno so politiki in državniiki velikanski kričali in govorniki lepodonečih govorov ter vtikajo svoje prste v vsako stvar.

Novi republikanski kandidat ni tega kova, temveč on se dela, kot da bi ga nobena stvar ne zanimala in molči. Ko je prvič stopil v politično življenje oziroma službo, se je dozdeval, da je malomaren in da ni za interese ljudstva, toda ta sumnja je kmalu izginila, namreč, ko so videli njegovo delo, katerega ni prerokoval in obljubljal, da je njegovo delo v interesu amerikanizma, pri čemer pa ni iskal osebnih dobičkov in časti.

Kot guverner države New York je storil zelo veliko, dasi so mu njegovi nasprotniki očitali vsakovrstne nepravilnosti. On je različne napade odbil uspešno s tem, da je delal vedno vse očitno.

On je odpravil velikanske korupcije pri zavarovalnih in bančnih podjetjih. On je storil, da se v državi New York ne dogajajo več sleparstva različnih bankirjev, kot so se svoje čase (!)

Za guvernerja v New Yorku je bil 1908 vdrugič izvoljen.

V oktobru 1910 je sprejel ponudbo za vrhovnega sodnika. — To je storil, ker ne bi bilo lepo, da bi zavrnil mesto, ki se ga smatra za najbolj častno; poleg tega pa tudi zato, ker je mesto vrhovnega sodnika dosmrtno, in je bil tako za celo življenje on in njegova družina prekrbljena ter tako uživala mirno življenje, brez politike.

Še o njegovi mladosti. Šolanju in njegovem življenju, predno je stopil v politično gibanje, par besed.

Njegov oče je bil David Ch. Hughes, baptistični duhovnik, ki je bil rojen v Walesu. Cela njegova družina, tudi njegovi predniki, o bili vneti razširjevalci bahistične vere. Nek njegov stric je bil celo navdušen pridigar v Walesu.

Njegova mati je bila doma iz Ulster okraja na Irskem, ki je vcepila sedajnemu kandidatu globok čut vere, katerega je obdržal do danes.

Kot nadarjen deček se je odlikoval že v prvih šolskih letih. Leta 1874, ko je končal ljudsko šolo, je vstopil v srednjo šolo (Amerikanci ji pravijo high school — visoko šola, kar pa ne velja v našem pomenu izraza), odkoder so ga stariši dali v Madison College (zdaj Madison univerza), kjer je dovršil petletne študije v štirih letih. Od tam je vstopil l. 1881 na Brown univerzo, kjer je vzel za specialna predmeta zgodovino in filozofijo.

Po dovršenih študijah na univerzi, ko je bil star komaj 19 let, je moral napraviti načrte za bodočnost. Njegov oče je vedno mislil, da se bo posvetil duhovskemu stanu, toda mladi Hughes se je raje oddal za pravoslovje.

Pravoslavne študije je pričel na Delhi, končal pa na Columbia univerzi, namreč l. 1884.

Praktičari je pričel pri gen. Stewartu L. Woodfordu, ki je bil takrat pravnik Zdr. držav.

Pozneje mu je nek očetov prijatelj svetoval, da bi šel v službo k odvetoški firmi Chamberlain, Carter and Hornblower.

Dobil je mesto in štiri leta pozneje poročil hčer Mr. Carterja, člana dotične firme. Kmalu nato je bilo na nalovu trdke tudi Hughesovo ime.

Mladi odvetnik je v zelo kratkem času zaslovel kot eden najboljših. Dobil je več pravi, ki so njegovo odvetniško kariero še povečale.

Časopisje je veliko pisalo o njem in končno je prišel tudi v politične kroge.

Imenovanje Hughesa za predsedniškega kandidata ni samo na narodni konvenciji imenovala stranka, ki ga je imenovala, temveč za cele Zdr. države.

Demokratična stranka, katere je zdaj na čelu vlade Zdrženih držav, se imenovanja Hughesa gotovo ni razveselila.

Sedajni predsednik Wilson, ki bo na demokratični konvenciji gotovo imenovan za kandidata za drugo dobo, je dobil s Hughesom velikega političnega nasprotnika.

Stala si bosta nasproti dva moža, oba velikih zmoglostij — Hughes in Wilson.

Prevladuje mnenje, da bo podlegel Wilson, kajti demokratična stranka je pri zadnjih ovlitvah na krmilo prišla vsled razkola pri republikanski stranki. Pri letošnjih volitvah bo republikanska stranka edina, kljub temu, da je progresivni del zahteval, da se imenuje Roosevelt, in vsi glasovi, ali vsaj malone vsi, bodo za Hughesa. Poleg tega mora pa Wilson letos tudi upoštevati, da si je s svojo človekoljubno in pravično politiko napram Nemčiji nakopal na glavo novega nasprotnika, namreč takozvane — "nemške Amerikanee", ki bodo letos vsi volili za Hughesa.

Stala si bosta nasproti moža, ki sta oba vredna in sposobna, da bi načeljevala mogočini republiki, toda, neoziraje se na osebnosti prvega ali drugega, temveč oziroma se na sedajni svetovni položaj,

bi bilo želeli, da bi bil v novembri izvoljen zopet Wilson.

Zdaj ni čas, da bi Zdržene države spreminjale administracijo. Ameriško ljudstvo se mora mesea novembra ozirati na splošen svetoven položaj.

Svetoven mir in civilizacija zahtevata Wilsona; ne za to, ker je on Wilson, temveč zato, ker je on sedajni predsednik, ki bo najbrže v kratkem igral veliko ulogo v svetovni zgodovini.

Razmere v Indiji.

Zadnji čas so prihajala z Nemčije in Turčije številna poročila, da se dogajajo v Indiji dnevno veliki nemiri in da je pričakovati, da bodo Indijci v najkrajšem času pričeli z revolucijo, ker niso zadovoljni z angleško vlado.

Nek ameriški časnikarski dopisnik poroča, da mu je Sirdar Daljit Singh, indijski vojaški poveljnik dal sledečo izjavo:

Niti najmanjše nevarnosti ni, da bi v Indiji izbruhnila kak revolucija. Ravnokar sem se vrnil s potovanja po celi Indiji in lahko mirno in brez pomisljanja rečem, da je 98 odstotkov prebivalcev lojalnih do angleške vlade in angleškega kraljestva.

In to je tudi čisto razumljivo, kajti v Indiji ni bilo še nikdar take prosperitete kot je danes in ljudstvo noče, da bi se ta prosperiteta nehala.

Dežela je z vsakim dnem bogatejša, zlasti poljedelski krogi so si zelo opomogli, in iz teh krogov pa indijsko ljudstvo malone obstoja.

Da je tako, so največ pripomogli dolgi prekopi, železnice, ceste in druge prometne zveze, ki jih je Indija dobila odkar je pod angleško vlado.

Je nekaj fanatikov, katerih težnje so, da bi odpravili angleško vlado, toda ti ne pridejo v poštev.

Naša provinca Punjab, kakor tudi drugi deli Indije, so popolnoma zadovoljni z angleško vlado. Gotovo je, kar je izobraženih krogov, da želijo neodvisnost, toda jaz, ki razmere poznam, vem, da še ni prišel čas, da bi se Indija sama vladala, kajti zato še ni zrela.

Predsedni Indijci vedo, da se moramo prej naučiti hoditi — predno bomo lahko tekli.

V prejšnjih časih razmere niso bile povoljne, toda zahtevali smo vedno izboljšanje; in danes se nahaja v državnem zboru in v državnih službah več Indijcev kot Angležev, česar prej ni bilo.

Različne govorice, ki so se razširile po Ameriki o nemirih v Indiji, nimajo nikake podlage in so najbrže skovane v Nemčiji. Na potovanju sem naletel na par Indijcev, ki o se bili ravnokar vrnili iz Amerike. Bili so nad vse začuden, ko so prišli v Indijo in jo našli še vedno v angleških rokah.

Poročila, ki so došla v Ameriko, glede številnih usmrtitev vsled veleizjaje, ne odgovarjajo resnici. Leta 1915 je bilo v celi Indiji radi političnih zločinov usmrčenih samo šestindeset oseb in dvainštrideset je bilo pa izgnanih. Iz Amerike se je vrnilo lanko leto okoli 6.000 oseb, izmed katerih jih je bilo 292 aretiranih in zaprtih, ker se jih je smilo, da so v zvezi s kakim revolucionarnim gibanjem. Nekako polovico teh je bilo že izpuščenih druga polovica pa še čaka zasljanj.

Indija je pokazala vojo udanost do Anglije tudi s tem, da se je priglasilo zelo veliko prostovoljcev.

Naša pesem.

Waukegan, Ill., 10. junija.

Dne 2. septembra t. l. bode poteklo deset let, odkar je bilo ustanovljeno "Slovensko pevsko in dramsko društvo 'Ljubljana'". Mnogo burnih časov smo doživeli v tej dobi, mnogo simpatije, še več pa antipatije, toda kljub vsem zaprekam stopimo danes na trdni podlagi, kakor nikdar poprej. Ohajali bodemo letos dne 3. septembra desetletnico, in takrat bo čas pisati in povedati zgodovino tega društva, in zagotavljam vas enjenji rojaki, da se bode čula kot kak roan. Ni moj namen danes pisati kaj več o tem, temveč samo opozarjam slava društva v tej naselbini, da naj nikar ne prirejajo ta dan veselje, ker tako ikodujejo

nam in sebi! Pač pa imam danes na sru "Zvezo pevskih društev".

Kakor sem razvidel iz g. Hude-tovega dopisa, se bode ravno ta dan organizirala omenjena "Zveza".

Čuje se, da bode skupni koncert v Conemaugh, Pa., kar je seveda najbolj prilično, ker je sedem pevskih društev, ki so se priglasili za "Zvezo, kakor tudi za ostala slavna pevstva društva ki se do sedaj še niso priglasila.

Prvič: Vsa korespondenca naj se zdaj pošilja g. I. Hudeu, 913 Von Lunen Road, Johnstown, Pa.

Drugič: V najkrajšem času naj se izvoli pripravljavni odbor. Odbor naj skrbi za vse potrebno do 3. septembra, oziroma do združenja. V pripravljavni odbor priporočam one g. g., ki so se dosedaj oglasili za Zvezo, kakor: Hude, Kogoj, Gostiša, Zbaničnik.

Tretjič: Kar se tiče važnih naznanil, ki bi se tikala vseh društev, pri priporočal, da se objavijo samo v "Glas Narodu" do združenja, potem bi pa bilo dobro, da vzamemo omenjeni list za "Glasilo".

Četrtič: Ko imamo pripravljavni odbor, pa naj bi vsako društvo, ki se je dosedaj priglasilo in katero se bode v tem času, priredilo veselice, izlet, pienie, s par pevskimi točkami in z navdušenim govorom za "Zvezo", čisti dobiček pa bi poslali pripravljavnemu odboru za stroške; kar ostane, se pa hrani za bodočnost. Vemo, da nikdo ne bode prevzel začasnega tajništva, da bi poleg truda tudi trčil novee. Ako bi vsako društvo naredilo \$10.00 čistega dobička, imamo takoj nekaj za začetek. Tu je nekaj skromnih nasvetov, nekaj jih pa se hranim.

Ker se naše društvo ne bo moglo udeležiti skupnega koncerta radi oddaljenosti in prevelikih stroškov, bi bilo dobro, da bi tudi mi privabili pevce iz sosednjih naselbin na dan 3. septembra t. l., ko bodedmo ravno obhajali desetletnico našega društva. Društva v Pa. se snidejo in ustanovijo zvezo, izvolijo odbor in ukrepejo vse potrebno, naša društva se pa tukaj snidejo, pri naši slavnosti in jamčam vam, da bomo z istim dnem dobili par pevskih društev v "Zvezo".

Malo požrtvovalnosti in dobre volje pa bo šlo, in prišel bo čas, ko se bomo zamogli vsi sestati. Takrat bo zagrmela iz par sto grl "Iz bratskega zagrljaja". Vi g. Hude boste pa videli sad vašega dela, ki bo v ponos slovenskemu narodu.

Za pevsko in dramsko društvo "Ljubljana":

Paul Bartel, tajnik.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, ka kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolice: Mihael Cisar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Calig, Frank James in John Germ.

Salida, Colo. in okolice: Louis Castello (The Bank Saloon).

Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolice: Lukas Podghegar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan. Badovinar.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zaletel in Frank Baumlich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Nokomis, Ill. in okolice: Math. Galshak.

Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik.

Waukegan, Ill. in okolice: Fr. Petkovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černo.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Režanek.

Columbus, Kans.: Joe Knafele.

Franklin, Kans.: Frank Lenkovec.

Frontenac, Kans. in okolice: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller.

Mineral, Kans.: John Stalc.

Ringo, Kans.: Mike Pencil.

Kittling, Md. in okolice: Frank Vodopivec.

Calumet, Mich. in okolice: Pavel Shaltz in M. F. Koba.

Manistique, Mich. in okolice: Frank Cotsian.

So. Range, Mich. in okolice: M. U. Likovich.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Rty, Minn. in okolice: Ivan Goula.

M. L. Kapeh, Jos. J. Peschel in Louis M. Perulek.

Elveth, Minn.: Jurij Kotac.

Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel.

Fittling, Minn.: Ivan Ponka.

Kittville, Minn.: Josip Adamich.

Nashwanak, Minn.: Geo. Mauria.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zonac.

Great Falls, Mont.: Math. Urich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Ueraj.

Boonsdon, Mont.: Tomas Paulin.

Goranda, N. Y.: Karl Sternik.

Little Falls, N. Y.: Frank Grogorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakcer, J. Varničič, Chas. Kartinger, Jakob Basnik, John Proctor in Frank Meh.

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Izskupirane dne 21. januarja 1902 v državi Pensylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POKOTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. pokotnik: MARTIN STEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. pokotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Davison Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

J. SEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne posiljalke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Romanca o pomladnem jutru.

Nad daljnimi gorami se je rdečilo. A solnce je moralo ležati še globoko pod slemenimi gori, ker se je rdečilo nad vrhovi še nalahko, komaj vidno, ko je Jelica vstala, stopila z opotekajočimi koraki k oknu in ga je odprla s silo in namizom.

Spala ni vso noč. Prebedela ni brzi nikoli še vse noči — pač, ono noč, pred slovesom od doma. Težka je bila ona noč, vso jo je prejelala, a tako strašna ni bila kakor ravno pred prežito noč.

Strašna je bila ta noč — na vseh mislih ji je ležala ta zavest, Vsa duša ji je bila polna pekočega spoznanja: strašna je bila ta noč... Strašna noč je bila to — ji je vpijalo v sru, bolno in kričeče je vpijalo. Še iz pogleda, ki je begal plašen po sobi in skozi okno vunkaj v jutranjo poltemo, ji je gledalo v grozo in s trepetom: Strašna je bila ta noč... Strašna noč je bila to! V vseh živih ji je trepetala se razkošnost in neskončna groza te noči...

Prejšnji večer je legla kakor v mrzlici, s težko, bolno glavo, z zmedenimi mislimi, plašnimi napoli in napol radostnimi. Pričakovala je nečesar velikega, česar se je balo že dolgo in po čemer je hrepnela že dolgo z vročim in drhtečim nemirom.

V mraku je bila na vrtu. Za njo je prišel najstarejši domači sin, Feliks. Prijel jo je za roko in ji je pogledal v oči, naravnost in globoko. Vroč in pekoč je bil ta pogled, palil jo je kakor palni smodi juljsko solnce nežno evetico sredi travnika. Vsa je vztrepetala ob tem pogledu in je povsila glavo globoko: umevala je, kaj ji govori ta pogled, in čutila se je preslabo, da bi se mu ustavljala, da bi zakrivala in bi bežala daleč proč... Stisnil ji je roko silno, da jo je zabolelo in ji je vztrepetala v njegovi. Nagnil se je bliže k njej, poljubil jo je na vrat in ji je zašepetal nekaj tihih besed... Čutila je, kako ji polje kri v lica, sree pa ji je drhtelo, da ni mogla odgovoriti, ne zakrčiti in ne bežati daleč od njega...

Dolgo je stala v mraku na istem mestu, za vrtno lopico, ovito z zelenjem, vso okrašeno z dehtečim cvetjem. Ob ocaji je cvetel španjski bezeg; težki vonj njegov ji je šilil v glavo in ji je medel itak že zbegane misli še bolj.

Ko je odhajala z vrta, je stopala kakor bolnica. Glavo je povešala globoko na prsi, v očeh je čutila solze. Misel ji je vstajala za mislijo, do konec domisliti pa ni mogla nobene.

V noči je potrkalo na duri neznadoma, komaj slišno. A slišala je vendar takoj. Srce ji je zadrhtelo, da je začutila bolečino po vsem telesu. Kriknila je nalahko in boječe kakor prestrašena ptica.

če, kakor bi ležala na gorečem oglju. Vstala je; z opotekajočimi koraki je hitela k oknu in ga je odprla s silo in naglo, da dobi svežega zraka... Ko je pogledala v noč, se je rdečilo nad daljnimi gorami. A solnce je moralo ležati še globoko pod gorami, ker se je rdečilo nad slemenimi še nalahko, komaj vidno.

Naslonila se je z golimi komolci ob polico. Zagledala se je čez polje in čez mesto tja proti daljnemu govovju, ki se je rdečilo nad njim. Oči so jo ščemele in so bile kalne od solza. Videla je vse le napol jasno: polje in mesto in mrčne gore v daljavi so ji treptale pred očmi, kakor bi drgetale od silnega mraza.

Zroč v daljavo se je zamislila. Domislila se je jutra pred letom, zadnjega jutra, ki ga je preživela na domu, in ki je bilo slično temu jutru...

Po noči ji je bilo težko in ni mogla spati. Jokala je tiho in pridušeno, da je ne bi slišala Ančka, mlajša sestra, ki je spala v postelji ob drugi steni. Preplakala je malone vso noč, tako težko ji je bilo po domu, ki ga mora zapustiti, tako strah jo je bilo pred tujino, ki mora iti v njo in je ne pozna in ji ne zaupa in je ne ljubi. Tako tesno ji je bilo in tako strašno, kakor bi vedela povsem jasno in zagotovo, da gre smrti naproti. Naravnost naproti ji gre, a ne more se ji zogniti, ne se ji umakniti.

Preplakala je malone vso noč. Ker ni mogla spati, je vstala na vsežgodoj. Šla je potihoma k oknu, ki je bilo odprto znotraj, in je premaknila veterince nalahko in oprezno.

Zagledala se je na polje pred hišo, in na daljne gore, ki jih je videla v polmraku le napol razločno. Rdečilo se je že nad gorami, a le nalahko še, komaj vidno. Solnce je vstajalo pač ravno iz nevidne postelje, ki mora biti nekje globoko za gorami. Vstajalo je in se je oziralo na vrhove zaspano in mežikavo.

V daljavi se je rdečilo — podprla si je glavo z rokami, iz oči so ji privrele solze iznova. Zadnji krat zre iz domače sobice na gore, ki so ji drage in ljube. Vzljubila jih je sree, ker jih je videla vsak dan, ko je odprla okno, in so ji zaplule oči čez polje v daljavo.

Rdečilo se je nad gorami, svetlikalo se je bolj in bolj, blestelo se je jasneje in jasneje. Solnce je prihajalo onstran gorovja polagoma navzgor in čim više se je vzpenjalo, tem jasneje so mu plamtele se oči. Zagorelo je nad goro — po polju je zablestelo tisočeri biserov; slednja travica je bila okinčena z diamantom, solnce božje pa se jih je veselilo in se je poigravalo z njimi, da jo je skelelo v oči in jih je zaprla.

Zaprla jih je, ker so jo ščemele, in ker ni mogla mirno gledati krasote polja. Težko ji je bilo in hudo, ko je pomislila, kolikokrat je stopala po njem v otroški neskrbnosti in v mladostni radosti, a danes pojde čezenj zadnjikrat. Zapusti ga danes, njega, ki je navezana nanj z vsem sree in s tisočimi spomini. V neznano tujino odhaja danes, ki ji ne zaupa in je ne ljubi, ampak se je boji in trepet pred njo.

Svetilo se je nad gorami, gorelo je — privzdignila je spet glavo in se je zagledala po vasi. Zvonik vaške cerkve se je belil v solnen križ nad jabolkom je gorel, kakor bi bil skovan iz samih solčnih pramenov. Okna so blestela in so trepetala v solneu, trepetala je vsa cerkev.

Trepetalo je tudi njeno sree. Tako iskreno je ljubila to cerkev. V najtežjih urah življenja se je zatekala v njo in je iskala v njej miru in utehe. V največji bolesti je hitela vedno v njo in je poklekala pred oltar prečiste Bogorodice — danes poklekne zadnjikrat pred oltar materin. To mater ima še, telesna mamica ji spi že tri leta na pokopališču ob cerkvi.

"Mamica, draga mamica, ko bi živela še ti, mi ne bi bilo treba iti v tujino."

Danes zapusti tudi najdražje — grob mamičin. Venčala ga je dozdaj redno; skrbno je gojila cvetje na njem, zalivala mu je z ljubečo roko — danes mu zalije še enkrat in potem morebiti nikoli več. — Cvetje zveni morebiti, če se ne zmeči zanj kdo drug, in ne zazeleni nikoli več.

Nad gorami je gorelo, na polju je trepetalo, se svetlikalo in blestelo, v sru njenem pa je bilo žalostno in mračno.

"Mamica, draga, nepozabna, varuj me ti v tujini."

Zgenilo se je zadi, ob steni, v postelji Ančkini. Zgenilo se je in je poklicalo z mehkim, napol otročjim glasom:

"Jelica, ali že odhajaš?"

Obrisala je naglo solze in se je okrenila. Ančka je sedela na postelji v ohlapni nočni obleki. V lica je bila zardela, zlati kodri so se ji sipali razkuštrano ob lepem okroglem obrazu. Iz oči ji je gledal še zaspanec; sočnata rdeča usteca so ji podrhtavala kakor na jok.

"Ali že res odhajaš, Jelica?"

"Ne še, Anka, ne... Zgodaj je še. Lezi še in zaspi."

Ančka je odkimala. Zlati kodri so se ji stresli, kakor bi jih zabil vetrič.

"Ne hodi, Jelica!"

Plašno je pogledala sestrico.

"Ne hodi, Jelica!" — S stoterim glasom ji je odjeknilo v sru.

Ančka je izgovorila, kar je mislila ona sama na tihem že vse te dni...

"Ne hodi!"

"Ne hodi, Jelica! Glej, kaj naj počnem doma tako sama? Mica se omoži — in saj veš, da me itak nima tako rada kakor ti, Jelica..."

Ne hodi...

Stopila je k postelji; objela je sestrico in jo je privila tesno k sebi. Zaihtela je, da je zatožilo po vseh sobi. Zaplakala je tudi Ančka.

Vmes pa je prosila venomer:

"Ne hodi, Jelica!"

"Saj pridem spet, Ančka."

Ančkine solzne oči so se zresnile. Gledale so, kakor oči odrasle žene, ki je izkusila že mnogo grenkega v življenju.

"Prideš spet? — A zdi se mi, da ne bo več tako veselo, ko se vrneš, kakor če ne bi šla nikoli od nas..."

Pozabila je skoro že teh besed Ančkinih. A to jutro, ko je slonebala ob oknu v vili za mestom, se jih je spomnila nenadoma spet.

Domislila se jih je hipoma jasno in doslovno, kakor bi jih zašepetal kdo v istem hipu na uho...

Zazdelo se ji je, kakor bi sedela Ančka ob njej in bi jo gledala z modrimi očmi, ki so vse solzne in resne kakor zamišljene in globoke oči žene, ki je videla že mnogo zla in gorja. Sedi ob njej in jo gleda in govori resno in otožno:

"A tako veselo ne bo nikoli več."

"Da, Ančka, ne bo več veselo ne. Nikoli ne bo več veselo, vse moje življenje ne."

Zgrudila se je na kolena.

"O Ančka, varuj te Bog, da ne kreneš nikoli na to pot. Vsa brez solza je in vsa brez smeha in brez veselja vsa."

Prinognila je glava globlje. Dolgi, mehki lasje so se razpleli in so se ji vsipali čez polne bele rame.

Z vročim čelom se je doteknila tal.

"O mamica, čemu si legla v grob tako zgodaj in si me pustila siroto in sem morala v svet?"

"O mamica, zakaj nisi hodila z menoj, kakor sem te prosila pred odhodom v tujino? Čemu me nisi varovala, mamica, čemu me ne svarila?"

"O mamica, čemu nisi molila zame pri Bogu, da me ne bi pustil zaiti na stranpoti in me ne bi pustil pasti v pogubo?"

"O mamica, kako srečna si bila v svojem življenju, ker nisi poznala mojega greha, ne mojega ke-sa!"

"O mamica, kako si poč srečna, la si umrla, preden si videla moje krivdo in moje gorje..."

"O mamica, mamica..."

— Nad gorami je gorelo. Mesto se je dramilo. Pričelo se je gibati, leno in okorno, živeje in živeje. — Šumeti je pričelo in je šumelo z onim mogočnim, omamljajočim šumom, ki pregluši ves in prevpije one mehke glasove, ki kličejo iz prošlosti, iz mladih dni, in prosijo in svarijo. Zganilo se je, kakor grozen demon, ki se, predrami in tegne od sebe stotero rok na vse strani in preži z njimi ob vseh potih in stezah na svoje žrtve. In če se mu približajo, ne slutete hulega, jih objame krepko in močno in jih ne izpusti nikoli več. Zapadle so pogubi...

Veselo je gorelo solnce nad gorami, radostno jutro se je smejalo nad mestom — v podstrešni sobici pa je brisala Jelica solze, da jih ne bi videl kdo ob belem dnevu in ne bi slutil in sumil, da je krenila njena noga na pot zavrženih in izgubljenih...

Ob smrti.

Sam po svetu hodim
Vedno manj pogumen,
Ali nerazumljen,
Ali nerazumen.

Nekoč zlato solnce
Za gorami zajde,
Ko zarana vzhaja,
Mrtvega me najde...

In ljudje krog mene
Bodo glasne priče,
Da umeti hoče
Svet šele — mrliča.

Anton Modved.

Zemlja, kmetje in dom

v priznani prvi poljedelski državi Amerike
v državi Missouri.

Imam še nekaj kosov POCENI, in sedaj je moja zadnja ponudba, da morete dobiti te zdolej navedene kose zemlje za posebno nizko ceno.

Rojak, vabim te, da prideš zdaj pogledat, in ako si videl že kdaj na svetu lepše trtje, ki je bolj zdravo in polno, potem je tvoj, kateri kos si sam izbereš od spodaj navedenih, in sicer BREZ VSAKEGA CENTA PLAČE.

Našel boš tukaj polje, ki ga ni nikjer na svetu lepšega; vrtove, zelenjavo in rože, da se postavimo v vrsto katerikoli države v Ameriki. Našel boš vsakovrstno sadje, ki je sploh, kot znano, preobloženo s sadjem.

Našel boš v bujni rasti vse vrste trave in detelje ter tudi vsakovrstno sočivje, kar si ga sploh kdaj jedel. Videl boš, da je krompir zrel koncem maja ali pa koncem oktobra, kadar ga pač hočeš saditi. Fižol je sajen dvakrat v letu, ako se pa hočeš pečati z vrtnarstvom, potem lahko tu pridelas 2,500 galonov jagod na akro ali 6,000 galonov kosmulje (goosberry).

Našel boš tudi polne pajne najfinejšega medu in deželo polno kokoši in jaje. Videl boš, da imajo Slovenci, mali kmetje, od 10 do 20 glav goveje živine.

ČE TE TO ZANIMA IN NE DOBIŠ TEGA V DEŽELI — POTEM JE KATERIKOLI ZDOLEJ OGLAŠENI KOS — TVOJ ZASTONJ.

Našel boš deželo prepreženo z železnicami ter šole, eno do dve milj narazen. Ako te zanima cerkev, našel jo boš katoliško prav v bližini. Našel boš vse, potem se nameni pečati s katerikoli vrsto kmetijstvom. Trgi so tukaj tako dobri kot kjerkoli drugje.

Videl boš, da ni zemlje v Ameriki, kjer se toliko različnih rastlin z vspedom prideluje, kakor v tukajšnjih krajih.

Pronašel boš, da vedo oni ljudje, ki te dežele nikdar videli niso, povedati o suši in boleznih, prebivalci teh krajev pa ne vedo ne o enem ne o drugem. Našel boš tu rojake zdrave, kot kjerkoli na svetu. Prepričal se baš, da imamo izvrstno pitno vodo.

Našel boš solidno slovensko naselbino, ki se razvija brez vsakega hrupa in vrišča, kot nikjer drugje v Ameriki. Našel boš, da vsak Slovenec, ki je že nekaj let tukaj, lahko pripravi obed iz svojih pridelkov, da boljšega ne dobiš nikjer.

PRIDI ZDAJ IN POGLEJ KAJ PRIDELUJEMO.

FRANK GRAM, NAYLOR, MO.

POSEBNE PONUDBE SO:

40 akrov ravnine, izsekan gozd, en akro izčiščen, akro \$25.00.

80 akrov ravnine, mala hiša, gozd izsekan, akro \$25. 130 akrov ravnine, mala hišica, 1 akro čist, akro po \$23.00.

200 akrov ravnine, gozd izsekan, akro po \$24.00. 160 akrov ravnine, 70 akrov na kupih posekano, 5 akrov čistih in 40 obsekano in posušeno, akro po \$32.00.

Vso to zemljo čisto in ograjeno vzamem sam v najem ter plačam po \$5.00 od akra.

Imam valovite kmetije, deloma čist svet s hišami od \$10.00 do \$30.00 akro.

Vsak kos prodam na mesečne ali letne obroke. Dam deset let časa za izplačati z 5 ali 6% obresti z garancijo, da se svet čisti.

JAZ VSE TE KOSE ČISTIM VSAKEMU IN PRIPRAVIM ZA GRATI ZA \$7.00 DO \$10.00 PO AKRU.

Vse navedene ponudbe so poleg Slovencev, šol in železnic. Vsak kupec, ki želi saditi, dobi 100 dreves različnega sadja in 500 trt zastonj. Vsak izvežban čebelar dobi 10 panjev čebel pod obvezo da da meni ju-nija polovico medu kot popolno plačo.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Bela roža.

Spisal Starogorski.

Stopil je k Stani, ki je predla iz bele ovčje volne nit, da stke sukajče za sinka, igrajočega se zraven nje. Upri se je ob puško, objel njeno lepo telo s pogledom, polnim ljubezni, in djal:

"Bog te čuvaj, Stana, žena moja... Sedaj greš!"

Stana je nehala prestati. Preko lica ji je šlo kakor bolest. Vstala je in stopila k njemu.

"Greš, Živoj, junak moj, in puščaš Stano samo?"

Živoj je pogladil njene temne lase in djal kakor v začudenju:

"Bilo bi ti ljubše, da ne grem!"

Stana pa je stresla z glavo in oči so se ji zaiskrile.

"Da bi ne šel?... Da bi ne šel moj Živoj, moj junak, ko ga kliče domovina, ko ga kliče Kosovo?"

Ne, Živoj, ne hotela bi biti tvoja žena!"

Živoj je zavrisnil veselja. Stana je ponosna nanj, ponosna, da ga je poklepal vladar v vrste junakov, pod prapor osvoboditelja. In tudi če ga izgubi za vedno...

Pogled se mu je ustavil na sinku in neprijetna se mu je zdela misel, da bi se več ne povrnil. A samo za trenutek. Saj počivati na bojnem polju sredi tisočero junakov je sladko. Nasmejati se je in djal:

"Moja Stana je junakinja!"

"Ona pa je odgovorila isto tako:"

"Moj Živoj je junak!"

Nato je dvignila sinka v naročje in djal:

"Poglej, Živoj, svojo kri! Ko se boš bil, bova s sinkom v mislih pri tebi."

Objel je Živoj ženo in poljubil sinka. Stana pa je utrgala belo rožo, ki je cvetela na oknu, in mu jo dala.

"Ko se boš bil za brate in svobodo domovine, spomni naj te roža, da te čaka tvoja Stana in tvoj sinko, da misli na tebe. Ko boš maščeval Kosovo in njegove junake, bo molila Stana s sinkom za zmago, za domovino, za tebe, Živoj moj... In ko se vrneš, te objame tvoja Stana, te poljubi tvoj sinko in bo srečna..."

Poljubil je Živoj belo rožo, poljubil Stano in sinka ter odšel ponosen po beli cesti... Gledala je Stana za njim, otrok klekal "ata, ata"... Solnce pa je sijalo na vedrem nebu in poljubljalo rumenkasto listje, padajoče na tla.

Na vrh hriba je Živoj postal in pogledal na rodno vas, na hišo, kjer sta Stana in sinko. Le glej, Živoj, morda jo gledaš zadnjikrat. Morda ti maha Stana v slovo za vedno...

Zamahnil je z roko zadnji pozdrav in izginil na ono stran brega. Tam doli pa si je otrla Stana solze, objela sinka in zapela:

"Rado ide Srb in vojnik, gde zelene bere lovijo, borba njemu zabava je draga, još mileje sakrušiti vraga..."

Triindvajseti oktober 1912. Sreda je. Mrzlo in megleno jutro vstaja iz mrke noči. Na vrhove Rujana koraka vojska. Trd je korak junakov, žareče oči in sree polno. V dušah vojakov vstajajo slike davnih dni, slike tužne in holostne. Strta srbska moč, strto srbsko carstvo, strta srbska slava leži pred njimi. Sveta tla so to, po katerih stopajo sedaj, ponižana in vpijejo po maščevanju. Junaki, padli s carjem svojim v davnih dneh, čakajo, da se umiri njih duh... In umiri se, ko bodo njih kosti, njih prah počival zopet v svobodni zemlji, v zemlji srbski. Ali se bliža ta čas sedaj?... Vi, junaki, mrki in silni, vi bodete govorili. In govorili bodete, da bo strmel ves svet. Tako sijajno ni nikdar zablistel noben veneč zmagi in slave, kakor zablisti slava nekdanjih dni sedaj, ko prihajate vi, sokoli čili. Tako strašno in slavno še ni bil nikdar maščevan poraz, kakor bo maščevano Kosovo polje, kakor bo maščevan Vidov dan in njegovi junaki. Preko grobov davnih junakov koraka vojska in njihov duh objame vojsko. Jugočevci gredo v boj, kraljević Marko jih vodi... Doma, v svojih domovih pa molijo majke Jugočevce in sinahe za zmago...

Le molite, majke... Le molite, sinahe...

Megla obdaja brda, neprodna in teška. In v tej megli bobni, krohta in besni. Zelezo in svinec dežuje. Pokleniki vriče tega do neba ter svinec orže zemljo in trgata junakov, Kri lije in se meša

trpetu nekaj, kakor zla slatnja,

da je legel oni, katerega ljubi duša, k davnim junakom...

In Stana?... In sinko?... Ne ve, kaj je z Živojem. Sinko sprasuje: "Kje je ata?" In Stana mu pripoveduje, da je šel na Turčina.

"Kedaj se vrne ata?"

Gleda sinko mamo in čaka odgovora.

"Vrne se, sinko, vrne se kmalu", odgovarja Stana in tesno ji je pri sre. Zazdi se ji, kakor da se je dotaknilo njenega sreca nekaj hladnega... Ali je to spomin, ali je to znak?... Kdo ji razloži to?... A poročila ni. Zaman čaka pisma, zaman vesti. Povpraša pri starešini, ali ni dospela morda kakav vest o njenem Živoju? Ali je še živ?... Starešina maje z glavo, ne ve ničesar. Padlo jih je veliko, a če je Živoj med njimi, ne ve.

Hudo je Stani.

Sinka vzame in se odpravi na pot, na bojišče pri Kumanovem. Vedeti hoče, kaj je z njim, Živojem; če je še živ, ga pozdraviti, če je ranjen, da mu streže... a če je mrtav, videti hoče njegov grob.

Utrudljiva je pot, a Stana gre. Stopa po Kosovem polju, po osvobodjeni zemlji. Pozdravljeno Kosovo, grobišče starodavne slave srbske, pozdravljeno na novo vzbujeno k življenju! Iz padlih žrtv, iz prelite krvi junakov brsti svoboda... Nova moč, nova sila veje po tem, prej tužnem Kosovu... Maščevani ste, junaki, spavajte mirno v osvobodjeni zemlji!

Kumanovo. Kakor velikansko grobišče si videti. In jesensko solnce te obseva in poljublja grobove junakov... S človeško krvjo pokropljena zemlja je trikrat sveta. Tiho orje kmet in počasi stopajo volje pred plugom... Z odkrito glavo orje oratar in zdajpazda se ozre tja na ono stran, k vrtam grobov. Tam spe oni, ki so ga osvobodili, da lahko zopet diha kakor človek. Slava vam, večna slava, vi junaki osvoboditelji!

Solnce zapada in vstaja mrak, da s plaščem noči ogrne polje slave... Zadnji žarki jesenskega solnca trepetajo ob priprostitih križih na grobovih, kot bi se neradi poslovili od njih, ali pa šepetajo junakom, spečim pod njimi, večni pozdrav, kakor pozdrav prijatelja, ki se posavlja, da se vrne jutri zopet...

Po polju stopa žena z otrokom in se bliža grobovom. Stana je in njen sinko. Trakovi ugašajočega solnca trepetajo tam na zapadu in ugašajo drug za drugim, Stana se pa zdijo, kakor bi dogorevale sveče. In ona začuti vso veličino tega kraja in zazdi se ji, da je ves ta prostor kakor en sam velik oltar...

Vzdignila je sinka v naročje in mu kazala križe:

"Glej, sinko, tu počivajo junaki po težkem, trdnem delu in čakajo trobente vstajenja. Osvobodili so domovino, maščevali Kosovo!"

In mali sinko gleda križe, gleda mamice blede obraz, ki je korakala ob grobovih in nekaj iskala.

Naenkrat obstane pred nekim grobom. Kolena ji kleonejo in iz prs se ji izviže vzdih, tako bolesten in grenak, da se je sinko z obema rokama oprijel njenega vratu in vprašal v strahu:

"Kaj ti je, mamica?"

Stana je privela dete k sebi, ga strastno poljubila in spustila na tla. Njen glas je bil čudovito jasn in nežen, nekako svečan:

"Poklekni, sinko!"

In sinko je pokleknil. Stana se je nagnila čez grob in objela križ. Na njem, skromnem, zbitem iz surovih desk, je bila pritrjena bela roža, napol ovencila. Beli listi rože so bili poškopljani s krvjo...

"Glej, sinko, tu notri spi tvoj oče!"

"Zakaj ne vstane, mama?"

S poljubom je zaprla sinku usta in zadušila jok, ki ji je trgati prsi. Snela je roko, zataknila si jo v nedrje, kakor svetinjo. V očeh so ji zablistele solze, a obrisala jih je in dejala z drhtečim glasom:

"Na svidenje, Živoj, mili junak moj!... Tvoja Stana plaka za teboj v svojem sre, a ta bolest ostane skrita v njeni duši. Ponosna je nate, da si pomagal osvoboditi to sveto zemljo-domovino..."

Zamigljale so prve zvezde na nočnem nebu in gledale sočutno nepopisno bolest žene, sklanjajoče se nad grobom moža, gledale zanos Srbkinje, klečeče na osvobodjenih tleh... Zraven pa je klečal sinko in klical:

"Ata... ata..."

O veliki zmagi pri Kumanovem poročajo listi. Vse se veseli, si stiska roke in se pozdravlja, kakor o velikem prazniku Kristovega vstajenja... Vse prevladuje svečano razpoloženje, ponos, zakaj nekdanja slava vstaja, Kosovo polje je postalo srbsko... A žrtve, kakor so žrtve? Nikdo ne sprasuje glasno o tem, a v srcu slehernega

trpetu nekaj, kakor zla slatnja,

da je legel oni, katerega ljubi duša, k davnim junakom...

In Stana?... In sinko?... Ne ve, kaj je z Živojem. Sinko sprasuje: "Kje je ata?" In Stana mu pripoveduje, da je šel na Turčina.

"Kedaj se vrne ata?"

Gleda sinko mamo in čaka odgovora.

"Vrne se, sinko, vrne se kmalu", odgovarja Stana in tesno ji je pri sre. Zazdi se ji, kakor da se je dotaknilo njenega sreca nekaj hladnega... Ali je to spomin, ali je to znak?... Kdo ji razloži to?... A poročila ni. Zaman čaka pisma, zaman vesti. Povpraša pri starešini, ali ni dospela morda kakav vest o njenem Živoju? Ali je še živ?... Starešina maje z glavo, ne ve ničesar. Padlo jih je veliko, a če je Živoj med njimi, ne ve.

Hudo je Stani.

Sinka vzame in se odpravi na pot, na bojišče pri Kumanovem. Vedeti hoče, kaj je z njim, Živojem; če je še živ, ga pozdraviti, če je ranjen, da mu streže... a če je mrtav, videti hoče njegov grob.

Utrudljiva je pot, a Stana gre. Stopa po Kosovem polju, po osvobodjeni zemlji. Pozdravljeno Kosovo, grobišče starodavne slave srbske, pozdravljeno na novo vzbujeno k življenju! Iz padlih žrtv, iz prelite krvi junakov brsti svoboda... Nova moč, nova sila veje po tem, prej tužnem Kosovu... Maščevani ste, junaki, spavajte mirno v osvobodjeni zemlji!

Kumanovo. Kakor velikansko grobišče si videti. In jesensko solnce te obseva in poljublja grobove junakov... S človeško krvjo pokropljena zemlja je trikrat sveta. Tiho orje kmet in počasi stopajo volje pred plugom... Z odkrito glavo orje oratar in zdajpazda se ozre tja na ono stran, k vrtam grobov. Tam spe oni, ki so ga osvobodili, da lahko zopet diha kakor človek. Slava vam, večna slava, vi junaki osvoboditelji!

Solnce zapada in vstaja mrak, da s plaščem noči ogrne polje slave... Zadnji žarki jesenskega solnca trepetajo ob priprostitih križih na grobovih, kot bi se neradi poslovili od njih, ali pa šepetajo junakom, spečim pod njimi, večni pozdrav, kakor pozdrav prijatelja, ki se posavlja, da se vrne jutri zopet...

Nevtralni parniki potopljeni.

London, Anglija, 11. junija. — Norveški parnik "Prosper III." je zadel na mino in se potopil. Rešili se je samo en častnik.

Svedski parnik "Para" je pri Sandhamu, nekem otoku blizu Stockholm, zadel na mino in se pogreznil. — Moštvo se je rešilo.

KAM PA 2. JULIJA?

VSI NA SLAVNOST NA PRIJAZNI ZELENJI GRICEK BON AIR!

Društvo "Napredni Slovenci" št. 254 S. N. P. J. bo de ta dan ob 2. uri popoldan razvilo krasno novo zastavo na zeleni trati oziroma farmi rojakov L. Butara in Petrovića na Bon Air, Conemaugh, Pa.

Omenjeno društvo najvljudneje vabi vsa naša slovenska društva iz Moxhama, Johnstowna, Conemaugh in Franklina, tako tudi vse posamezne rojake in rojakinje za polnoštevilen obisk, za kar jim bo naše društvo jako hvaležno in ob priliki radevolje vrnilo.

Pri slavnosti bo sodelovala naša slovenska godba na pihala iz Moxhama.

Društvo bo skrbelo, da bo vsak posameznik gostoljubno sprejet in tudi postrežen s svežo pijačo, okusnimi jedili, sladotedom, sploh z vsem, kar bo najbolje mogoče.

Ker je društvo še mlado in potrebuje vsestranske gmatne podpore, upamo, da naši rojaki obiščejo v obilnem številu, za kar jim izrekamo vnaprej našo najlepšo zahvalo.

Vstopnina za moške \$1.00. Dama se vstopnine proste.

(13,15,17-6) Odbor.

PREKLIC.

Jaz prekičem vse obrekovanje o Mrs. Mary Grigorčić, ker je laž.

John Sadnikar, Bridgeport, O.

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

NAZNANILO.

Tempotom obveščam Jožeta, Lovrenca in Mihaela Boc, doma iz Zagradea pri Grosupljem, o smrti njih brata Dominika Boca, kateri je umrl dne 25. maja t. l. Ako kdo želi natančnejših pojasnil, naj se obrne na: Martin Miklieh, P. O. Box 366, Victor, Colo.

POZOR ROJAKI!

Najpospešneje maslo za čenka las, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega masla nastanejo v dveh tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi močnim krasni brki in brada in nabodo odpadali in ovisli. Revmatizem, kosti ali trganje v rokah, nogah in v križu, v obeh dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, hula, tura, krasne in grise, potne noge kurje oči, cunilina v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi svoje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in žepni Koledar in polnite 4 cente v markah za pošto.

JACOB WAHČIČ, 1092 E. 84. St., Cleveland, O.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA.

in najboljšega grozdja.

Najboljše staro belo vino Riesling 10 gal. \$6.50, 27 do 28 gal. \$15.50, 50 gal. \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25. Lansko belo vino 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25, rdeče vino 27 do 28 galon \$12.50, 50 galon \$22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je všteti tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugel.

S spoštovanjem S. JACKSE, Box 161, St. Helena, Cal.

13-15-6

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko, ob hrvatski meji pri Brodu na Kulpi, okrajno glavarstvo Kočevje. Bival je v Fairbank, Fayette Co., Pa. Prosim cenjene rojake širom Zdrženih držav, če kdo ve za njegove naslove, da ga mi naznani, za kar mu bom hvaležen, ali naj se pa sam javi Franku Kajfeš, 258 Stagg St., Brooklyn, N. Y. (13-15-6)

Iščem svojega brata MARTINA KAJFEŠ. Doma je iz Petunje št. 4, fara in občina Fara, Dolensko,

EVGEN SUE:

VEČNI ŽID.

[(Priredil J. T.)]

19

(Nadaljevanje).

Dolgo časa je čakala, pa ni bilo od nikjer nikogar. — Slednjič se je približala vratom in poslušala. — Naenkrat je zaslišala v svoji neposredni bližini divje kričanje. — Deklica se je stresla po vsem životu, silen strah jo je obšel. — Pogledala je na cesto, toda voza ni bilo več.

Iz hiše sta prišli dve petdesetletni ženski oblečeni v platneno obleko.

Prva je imela v rokah svetilko, druga je pa zgrabila Adrieno za oboje roki.

— Le pomiri se, otrok moj. — Kmalo bo boljše. — Boš videla, kako se boš hitro pomirila.

Z bliskovito naglieo jo je oblekla v prisilni jopič in ji zavezala rokava na hrbtu.

— Za božjo voljo! Kaj delate? — Kje je gospod doktor Baleinier?

— Baleinier? — O Bog ve, kje je že!

— Kaj? — Odšel je? — Ne, da bi prišel pome?

— Vesel je, da te je tako lahko spravil na varno, dekle!

Iz hiše se je zopet zaslišalo strašno kričanje.

Pogledala je v okno in zapazila dolgo belo postavo, ki je letala semtertja, vila roke in kričala.

— Moj Bog, kakšna hiša je to? — Kam ste me privedli? — Kdo je oni človek?

— Človek je, drugo te pa ne briga.

— Moj Bog, kakšni reveži so to?

— Tukaj so ljudje, ki so izgubili zdrav razum.

Deklici se je nekaj posvetilo v glavi. — Pokleknila je in začela bridko jokati. — Kmalu zatem je pa padla v nezavest.

Ženski sta jo prenesli v malo sobo, kjer ni bilo razen postelje, mize in stola nobenega drugega pohištva.

Četrto poglavje.

S L U T N J E.

Gospa Franciška je zgodaj zjutraj vstala in šla v Agricoloovo sobo. — Njegova postelja je bila prazna.

Ko se je vrnila Franciška v sobo — je Roza prestrašena vzkliknila:

— Ah, ljuba gospa, kaj se je zgodilo? — Strašno ste blede.

— Moj Bog, Agricola zopet ni doma. — Skoraj gotovo se je zgodila kakšna nesreča. — Uboge šivilje, Grbe, tudi ni doma. — Ravno kar sem bila v njeni sobi, pa je njena postelja še vedno nedotaknjena.

Tedaj je nekaj potrkalo na vrata. — Vstopila je Grba.

— Kod pa hodiš v takem vremenu?

— Prinašam vam poročilo o vašem sinu.

— Kje pa je? — Ali si ga videla, ali si govorila z njim?

— Da, videla sem ga, govorila pa nisem. — Vem tudi, kje se nahaja in da se mu ni treba ničesar bati.

— Otroci! — je vzkliknila gospa Franciška. — kaj govoriš? — Ali ti je znano, da ga ni bilo celo noč doma?

— Vse vam bom povedala, gospa, samo če mi obljubite, da se ne boste nič razburjali.

— Obljubljam ti.

— Predvčerajšnjem sem dobila od nekega neznanega človeka poročilo, da bodo Agricola aretirali zaradi pesmi "Prosti delavce".

Svetovala sem mu, da naj se obrne, na ono gospodično, kateri je bil rešil psička. — Vse je storil po mojem naročilu. — Ker ga zvečer še ni bilo domov, sem šla pred ono hišo, kjer stanuje omenjena gospodična, toda hiša je bila zaprta. — Pred hišo sem čakala do šestih zjutraj.

Ob šestih je prišla iz hiše neka deklica, ki mi je povedala, da je bil pri gospodični nek delavec, katerega je pa policija aretirala. — Zakaj ga je aretirala in kako se je vse zgodilo, ni vedela.

— Moj Bog, to je strašno, strašno! — je vzkliknila Franciška in tudi deklici sta začeli jokati.

Umevno je, da je bilo vsem težko. — Kdo bo skrbel za nje. — Dagobert se tudi še ni vrnil iz Chartres. — Seboj je bil vzel ves Agricolov denar.

Tedaj je pogledal skozi vrata slikar, oče Lorient, in rekel:

— Tukaj je pismo od abbeja Dubois.

— Hvala, gospod Lorient.

Abbe jo je bil povabil v pismo, da mora priti takoj k njemu.

— Le idite, gospa — je rekla Grba — bom pa jaz toliko časa tukaj.

Peto poglavje.

P R I A B B E J U.

Ko je dospela gospa Franciška v hišo, kjer je stanoval abbe Dubois, je srečala na stopnicah malega moža, ki ni bil nikdo drugi kakor Rodin.

Dubois je bil velik človek, sivih las in resnega obraza.

— Ali si dobila pismo? — je vprašal Franciško.

— Da, vaša milost.

— Zdaj pa povej, kaj imaš na srcu?

— Moj mož, katerega že dolgo nisem videla, se je vrnil. — Bila sem tako vesela, da sem celo moliti pozabila.

— To je greh, hčerka moja. — Bog je prvi.

— Moj mož je pripeljal seboj s severa hčerki generala Simona, pri katerem je bil v službi. — Včeraj sem izvedela, da nista prejeli še nobenega svetega zakramenta in da niti pri krstu nista bili.

— Potemtakem sta deklici poganki.

— Tega vendar nisem jaz kriva?

— Krivi niste, toda pomagati morate, da se bo predrugačilo. — Deklici morate poslati v kak zavod.

— Za božjo voljo, jaz nimam denarja, pa tudi moj mož ga nima.

— Svetujte mi, kaj na storim.

— Kje je oče teh dveh deklic?

— Nekaj časa je živel v Indiji. — Moj mož mi je povedal, da mora v kratkem času priti v Pariz.

— Ali imata deklici še kakšnega sorodnika?

— Ne vem. — Mati jima je umrla v Sibiriji.

— In ona je pred smrtjo poverila hčerki vašemu možu?

— Da tako se je zgodilo. — Moj mož je moral iti v Chartres, kjer ima nek važen opravil.

— Kdaj se bo vrnil?

— Če ne nocoj, pa najkasneje jutri zjutraj.

— Pravite, da nimate denarja, da bi poslali deklici v kak zavod.

— Mi imamo sklad za reveže in iz tega sklada bom vzel potreben denar, da bom spravil deklici v samostan Milosti. — Še danes zjutraj morate obe predstaviti prednici.

— Ni mogoče. Brez svojega moža ne smem ničesar storiti. — Jaz pa pravim, da morate. — Ako ne, bom naznanil vašo družino cerkveni oblasti. — Vaš mož sploh ne sme izvedeti, kje sta deklici. — On me bo vprašal takoj, ko se bo vrnil. — Kaj naj mu odgovorim? — Molčite! Molčati ni greh. — Recite mu, da mu ne morete odgovoriti na vprašanje. — Moj mož je najboljši človek na svetu, toda če bi mu ne hotela odgovoriti, bi od same jeze podivjal. — Kaj pa, če pride oče deklet in vpraša po svojih hčerah? — Tedaj boste ravnali natančno po mojem navodilu. — Jaz vas bom že pravočasno obvestil. — Gospa Franciška je smatrala besedo abbejevo za besedo božjo in ji ni ugovarjala.

— Torej obljubite, da ne boste odgovorili svojemu možu, če vas bo vprašal glede Simonovih otrok.

— Obljubljam vam.

— Obljubite, da ne boste nikomur povedali, kje se nahajata, dokler ne bosta deklici izpreobrnjeni.

— Obljubljam vam.

— O prizoru ki se bo odigral med vami in med vašim možem ter med vami in generalom Simonom, mi morate natančno sporočiti. — Ali boste?

— Da bom.

— Jaz bom takoj pisal prednici. — Moja hišnica je zelo zanesljiva ženska. — Ona bo odvedla otroka v samostan.

(Dalje prihodnjič).

Pozor!

Pozor!

V zalogi imamo iz starega kraja importirane

SRPE.

Cena 60 centov s poštnino.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Kos letos nimamo v zalogi, ker jih ni mogoče dobiti iz starega kraja. Srpi so nam ostali še od prejšnjih zalog.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH

CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST BO:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POSLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friedrich pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovskij: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo bral.

Štajerski pisatelj Peter Roesser piše: Sedaj sem v nekem gozdu pri Grieglach in sembral knjigo z naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi jo tudi v solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbo, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral.

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so ji spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekemu jo bom poslušal. Naj bi ljudje ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli znajo križemsvet in učili vse narode.

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebnih knjigah opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa preprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navedel za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.

DELA VCE SE POTREBUJE.

Išče se može za barvati kožuvinu. Stalno delo, dobra plača. Znanstvo ni potrebno. Pridite pripravljeni za delo. Vprašajte: Schiff Bros.,

88—90 Withers Street, blizu Lorimer St., Brooklyn, N.Y. (12-13—6)

STATE DEPARTMENT OF

LABOR

BUREAU OF INDUSTRIES

AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave.

Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

Suhe dežele?

Rojakom naznanjam, da pošiljam vsakovrstne pijače to je piva, žganja in vino.

Pišite po cenik!

JOHN LANICH,

box 1024 Cheyenne, Wyo.

HARMONIKE

Podal kakršnekoli vrsto izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo samseljno vsakdo pošlje, ker sem se nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravil vsem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Penna. in v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠEC, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Upravištvo "Glas Naroda"

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMŠE,

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem Upravištvo Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov:

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov!

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

92 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav,

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se preprital, da dospejo denarne pošiljke tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni!

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancom v staro domovino!

100 K velja sedaj \$14.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.